

XVIII. ГЕРМАНИЯ НА ВРЪМЕТО НА ХАБСБУРГИ ТИ. ИТАЛИЯ И СКАНДИНАВИЯ.

1273—1308—1397—1415—1433.

Междущарствие. Юмручно право. Тайни съдилишта. Ханзейский съюзъ. Хабсбурги. Рудолфъ. Швейцария. Сага (прѣдание) за Вилхелмъ Тель. Моргартенъ и семпахъ. Люксембургский домъ. Карлъ IV и златна була. Голѣмий църковний расколъ. Хусити. Костанский съборъ. Хуситски войни. Фридрихъ III. Максимилианъ I. Италия. Миланъ. Сфорць. Флоренция. Медичи. Венеция. Дождъ. Колоди Риензи. Скандинавия. Валдемаръ II. Балмарска Уния.

Междущарствие. Кога се довършилъ царский родъ на Хохенштауфени ти, въ Германия настанало врѣме на Междущарствие (1254—1273 г.). Една часть отъ князове ти избрала за краль английский князь Ричара, а друга кастилский краль Алфонса X. Нъ и единий и другий останали само съ титлата, и тако-речи не се явявали въ Германия. Това врѣме било за нея най-размирно; дори и дребни ти феодални владалци зели да не припознаватъ никаква власть; затова Германия се раздробила на много тако-речи самостоятелни владѣния; на херцогства, графства, ландграфства, маркграфства, епископства, баронии и свободни или държавни градове (сир. градове, които зависели направо отъ царь ть). Барони ти и рицаре ти просто обирали по пътишта та търговски ти кола, ловили пътници ти, та зимали за тѣхъ откупъ и послѣ ги пуштали; тии безнаказано се кривали у укрѣпени ти си сгради, които правили повече то на стрѣвни мѣста по върхишта та близу до нѣкоя рѣка или край работенъ пѣть. Въ това врѣме нѣмало отъ кого да се грѣси правдина; тогава право ималъ само силний или така наречено то *юмручно право*. Срешта тоя произволъ, който не можель да се тегли, нагласили се двѣ учрѣждения: *тайни съдилишта и съужи на градове ти*.